

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru,
a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocații
Zamfir Pavel, Barbă Tudor în numele inculpatului Bologa Vasile și de inculpatul
Gordilă Nicolae, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de
Apel Bălți din 07 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Bologa Vasile XXX,

născut la Xxxxxx, originar și domiciliat în r-nul Xxxx,
s. Xxxxx,

Gordilă Nicolae XXX,

născut la Xxxxxx, originar și domiciliat în r-nul Xxxxx,
s. Xxxxx,

și,

Cozma Gheorghe XXX,

născut la Xxxxxx, originar și domiciliat în r-nul Xxxxx,
s. Xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 01 aprilie 2013 - până la 18 iunie 2015, de la 31 martie 2015 - până la 10 martie 2016 (instanța de fond);
2. de la 10 iulie 2015, 11 aprilie 2016 - până la 07 octombrie 2016 (instanța de apel);
3. de la 12 decembrie 2016 - până la 04 aprilie 2017 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 18 iunie 2015, au fost condamnați:

- Bologa Vasile în baza art.188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 6 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- Cozma Gheorghe în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 ani închisoare fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate și în baza art. 188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal la 6 ani 6 luni închisoare.

Conform art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Bologa Vasile împreună cu Cozma Gh., la data de 01 ianuarie 2013, aproximativ la ora 01⁰⁰, prin înțelegere prealabilă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în apropierea

liceului "M.Gorchii" amplasat pe bd. Xxxxx, mun. Xxxx, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aplicând un cuțit, au săvârșit un atac asupra minorului Xxxxxxx, a.n.Xxxxx, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, aplicând multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, fapt în urma căruia au sustras de la acesta un telefon mobil de model "Nokia 5300" cu IMEI 356408018528278, în valoare de 500 lei, în care era instalată cartela SIM Orange nr.069170033, în valoare de 50 lei, prin ce i-au cauzat părții vătămate Xxxxxxx o daună în proporții considerabile în sumă totală de 550 lei.

Ca rezultat a acțiunilor aplicate de Bologa V. și Cozma Gh., i-au fost cauzate lui Xxxxxxx vătămări corporale ușoare a integrității corporale cu dereglarea sănătății de scurtă durată nu mai puțin de 6 zile dar nu mai mult de 21 de zile, sub formă de plagă contuză la degetul 1 a mâinii stângi.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Bologa Vasile care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri prin care acțiunile sale să fie reîncadrate însă fără a menționa în baza cărei norme de drept.

A indicat că sentința este neîntemeiată și ilegală, deoarece în acțiunile sale lipsesc elementele componente de infracțiune imputată în baza art. 188 alin.(2) lit.b),e),f) Cod penal, instanța greșit a calificat acțiunile lui și nu a dat aprecierea corespunzătoare probelor cercetate în cadrul examinării cauzei, fiind încălcate normele procedurale.

Astfel, nimeni din cei prezenți la evenimentele petrecute nu au confirmat intenția inculpatului de a comite sustragerea de bunuri, mai ales cu aplicarea violenței. Instanța de fond nu a ținut cont de faptul că nu a existat un plan anterior sau o înțelegere prealabilă între el și Cozma Gh., de a comite atacul tâlhăresc. El nu cunoștea care erau intențiile lui Cozma Gh., reieșind din personalitatea acestuia și trecutul său. La acel moment, pentru inculpat era creată situația de a-l ajuta pe Cozma Gh. de a nu fi maltratat.

În cadrul ședinței de judecată partea vătămată a declarat că a simțit cum era percheziționat de unul din băieți și a înțeles că este o sustragere de bunuri și că el transmite totul benevol. Prin urmare, fiind în situația unei sustrageri când victima predă benevol toate bunurile sale, de ce inculpatul nu a sustras careva bunuri sau nu a cerut ca acestea să-i fie date.

La fel, martorii oculari au indicat că el a alergat către Cozma Gh. mai târziu, deja când acesta era doborât la pământ și la inculpat nu au văzut telefonul mobil ce aparținea victimei.

Totodată, în acea perioadă el era angajat oficial în câmpul muncii, avea surse de întreținere proprii și respectiv lipsea necesitatea de a risca viitorul pentru un telefon mobil sau pentru o anumită sumă de bani.

Aceste circumstanțe nu au fost elucidate nici în cadrul urmăririi penale, precum nici de către instanța de fond.

Aprecierea subiectivă a circumstanțelor cauzei, neelucidarea adevăratelor imbolduri ale participanților la conflict, situația real creată la acea dată, persoana fiecăruia din participanți, au dus la calificarea incorectă a acțiunilor sale. Or, acțiunile lui urma să fie încadrate ca un act de huliganism sau cauzării de leziuni corporale ușoare, dar nicidecum tâlhărie.

Referitor la probele cercetate în cadrul ședinței de judecată a menționat că declarațiile lui nu au fost combătute, dar confirmate prin probele acuzării și anume: - prin declarațiile părții vătămate și a tatălui acestuia Xxxxxx, care a declarat că pentru el prejudiciul nu este considerabil și este de acord să se împace cu el, cele ale martorilor Guznac V., Ursu T., Costiceanu V., care la fel reflectă lipsa intenției la subsemnat de a comite o sustragere, precum și prin cele ale lui Cozma Gh. care a relatat cum l-a chemat pe inculpat să se lămurească cu un băiat, că nu i-a propus de a sustrage bunuri, și că Cozma Gh. singur a luat de la partea vătămată telefonul.

Astfel, a fost pedepsit ilegal, iar sentința de condamnare a fost emisă cu încălcarea prevederilor art.6 CEDO – dreptul la un proces echitabil, deoarece aceste prevederi nu au fost respectate.

4. Totodată, prin sentința Judecătorei Rîșcani din 10 martie 2016, au fost condamnați:

- Gordilă Nicolae în baza art. 186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal la 3 ani închisoare, în baza art. 287 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare, în baza art.152 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, în baza art.187 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, în baza art. 186 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare.

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 14 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Cozma Gh. în privința căruia cauza nu se examinează.

5. Instanța de fond a constatat că, Gordilă Nicolae, în noaptea spre 12 noiembrie 2011, având înțelegere prealabilă și acționând intenționat, împreună cu Nacladă Gheorghe, în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deschiderea forțată a ușii de intrare, au pătruns în casa lui Xxxxxx, situată în s. Xxxxxx, r-nul Xxxxxx, de unde au sustras pe ascuns un laptop de model "Sony Vaio" la prețul de 19000 lei și bani în sumă de 4800 lei, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții considerabile în sumă totală de 23800 lei.

Tot el, la 22 noiembrie 2013, aproximativ la ora 01⁴⁵, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în drum, în apropierea barului "Pradacom-Nord", situat în

centrul s. Xxxxxx, r-nul Xxxxx, acționând intenționat, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, ce înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitatea persoanei, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în prezența mai multor persoane i-a aplicat lui Xxxxx mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului și cu capul în regiunea feței, cauzându-i ultimului vătămări corporale medii.

Tot el, la 22 noiembrie 2013, aproximativ la ora 01⁵⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în drum, în apropierea barului "Pradocom-Nord", situat în centrul s. Xxxxxx, r-nul Xxxxx, acționând intenționat, în timpul comiterii actului de huliganism asupra lui Xxxxx, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.5d din 16.01.2014, vătămări corporale medii.

Tot el, la 22 noiembrie 2013, aproximativ la ora 03⁰⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în incinta magazinului situat pe teritoriul stației de alimentare cu petrol "Bemol" nr.13, amplasată la intrarea în s. Xxxxxx, r-nul Xxxxx, acționând intenționat, în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, la refuzul vânzătoarei Borș D. de a-i vinde băuturi alcoolice, a deteriorat ușa frigiderului și în prezența ultimei, în mod deschis a sustras o sticlă cu bere "Carlsberg" în volum de 0,5 litri la prețul de 17,50 lei.

Tot el, în perioada de timp cuprinsă între 15 octombrie 2014 - începutul lunii noiembrie 2014, având înțelegere prealabilă și acționând împreună cu Cozma Gh. în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin mai multe acțiuni infracționale identice, au sustras pe ascuns din mai multe locuințe din s. Xxxxx și s. Xxxxxx, r-nul Xxxxxx, bunuri materiale în sumă totală de 114108 lei în următoarele circumstanțe:

La 15 octombrie 2014, aproximativ la ora 11⁰⁰, acționând intenționat, în acord comun cu Cozma Gh., în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deschiderea forțată a geamului, au pătruns în gospodăria lui Xxxxx, situată în s. Xxxxxx, r-nul Xxxxx, de unde au sustras pe ascuns un lăntșor cu cruce confecționate din aur cu prețul de 6600 lei, cauzându-i lui Xxxxx o daună în proporții considerabile.

Tot el, continuând acțiunile sale criminale, la 18 octombrie 2014, aproximativ la ora 11⁰⁰, având înțelegere prealabilă și acționând împreună cu Cozma Gh. în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, știind că stăpânii nu sunt acasă, prin geamul deschis au pătruns în casa lui Xxxxx, situată în s. Xxxxxx, r-nul Xxxxx, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale în valoare totală de 9115 lei, cauzându-i lui Xxxxx un prejudiciu în proporții considerabile.

Tot el, continuând acțiunile sale criminale, la 18 octombrie 2014 aproximativ

la ora 12⁰⁰, având înțelegere prealabilă și acționând împreună cu Cozma Gh., prin deschiderea forțată a geamului, au pătruns în casa lui Xxxx, din s. Xxxxxx, r-nul Xxxxx, de unde au sustras pe ascuns bunuri din aur în valoare totală de 18700 lei, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Tot el, continuând acțiunile sale criminale, la 23 octombrie 2014, aproximativ la ora 11⁰⁰, acționând intenționat, în acord comun cu Cozma Gh., în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deschiderea forțată a geamului, au pătruns în gospodăria lui Xxxxx, din s. Xxxxxx, r-nul Xxxxx, de unde au sustras pe ascuns banii în numerar în sumă de 48000 lei și 200 euro, echivalentul a 3694 lei, și un laptop de model "Acer" la prețul de 6999 lei, cauzând victimei o daună în proporții considerabile în sumă totală de 58693 lei.

Tot el, continuând acțiunile sale, la 03 noiembrie 2014, aproximativ la ora 11⁰⁰, având înțelegere prealabilă și acționând împreună cu Cozma Gh. în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deschiderea ușii de la intrare, au pătruns în casa cet. Xxxx din s. Xxxxxx, r-nul Xxxxx, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale în valoare totală de 20000 lei, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Tot el, într-o zi la începutul lunii noiembrie 2014, aproximativ la ora 11⁰⁰, având înțelegere prealabilă și acționând împreună cu Cozma Gh. în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, știind că stăpânii nu sunt acasă, prin deschiderea forțată a geamului, au pătruns în casa lui Xxxxx, din s. Xxxxxx, r-nul Xxxxx, de unde au sustras pe ascuns o pereche de cercei din argint cu prețul de 700 lei și un inel de argint cu prețul de 300 lei, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții considerabile în valoare de 1000 lei.

6. Împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani din 10 martie 2016 au declarat apel inculpatul Gordilă Nicolae și avocații acestuia Popovschi S., Vangheli V., care au solicitat, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile lui Gordilă N. să fie reîncadrare din prevederile art. 186 alin.(5) Cod penal în cele ale art. 186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin.(1) Cod penal să fie achitat, iar pe 5 episoade de sustragere a bunurilor materiale de la părțile vătămate Ursu M., Stoica L., Bujor I., Cozma Gh. să fie încetat procesul penal pe motivul împăcării părților, cu numirea unei pedepse mai blânde.

În argumentarea apelurilor s-a invocat că atât pe parcursul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată vina lui Gordilă N. în săvârșirea infracțiunii de jaf și furt prevăzută de art. 186 alin.(5) CP, nu a fost dovedită, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor nominalizate.

Inculpatul vina pe episodul de sustragere deschisă a bunurilor nu a recunoscut, explicând că a achitat bani pentru sticla de bere pe care a luat-o din frigiderul magazinului, fapt confirmat prin declarațiile martorului Borș D.

Totodată, inculpatul nu este de acord cu faptul că infracțiunile de furt au fost calificate în baza art.186 alin.(5) Cod penal, astfel fiecare infracțiune urma a fi calificată separat conform prevederilor art.186 alin.(2) Cod penal, or, nu a avut intenția de a comite sustragere în proporții mari sau deosebit de mari, sustragerile au avut loc în perioade, localități și de la persoane diferite.

Referitor la sustragerile de la părțile vătămate Șchiopu A. și Gordilă N. solicită să fie achitat, deoarece nu au fost prezentate probe care ar confirma vinovăția inculpatului. Pe celelalte episoade de sustragere a restituit prejudiciul cauzat părților vătămate, care nu au careva pretenții, solicitând încetarea procesului penal.

Astfel, la stabilirea pedepsei urmează de aplicat prevederile art. 78 Cod penal, deoarece instanța de fond nu a luat în considerare că Gordilă N. a conștientizat cele săvârșite, căindu-se, a restituit paguba materială, este foarte tânăr, mama sa fiind bolnavă, prin urmare i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, care nu corespunde persoanei inculpatului și pericolului social al infracțiunii.

Avocatul Vangheli V. suplimentar a invocat că instanța de fond greșit a calificat acțiunile inculpatului referitor la sustragerea bunurilor de la părțile vătămate din s. Corlăteni, r-nul Rîșcani. Inculpatul a refuzat în instanța de judecată să deponă declarații, însă în depozițiile acestuia de la urmărirea penală rezultă că el nu a participat la toate faptele de sustragere indicate în ordonanța de punere sub învinuire. Astfel, acțiunile lui Gordilă N. urmau să fie calificate în baza art. 186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal și nu în baza art. 186 alin.(5) CP.

În cadrul procesului penal nu a fost prezentată nici o probă care ar confirma vinovăția inculpatului în baza art. 187 alin.(1) și 287 alin.(1) Cod penal, precum și instanța nu a luat în considerare că părțile vătămate Stoica L. și Bujor I. s-au împăcat cu Gordilă N.

7. În cadrul examinării cauzei penale în ordine de apel împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 18.06.2015 în privința lui Bologa V. și Cozma Gh., a parvenit o altă cauză penală în privința lui Cozma Gh. și Gordilă N.

Astfel, apărătorul lui Cozma Gh. pentru a nu înrăutăți situația inculpatului Cozma Gh. a solicitat conexarea acestor cauze penale într-o singură procedură.

8. Prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2016 a fost dispusă conexarea cauzei penale de învinuire a lui Cozma Gh. în baza art.190 alin.(2) lit.c), 188 alin.(2) lit.b),e),f) CP și a lui Bologa V. în baza art.188 alin.(2) lit.b),e),f) Cod penal cu cauza penală privind învinuirea lui Cozma Gh. în baza art.186 alin.(5), 179 alin.(1) CP și Gordilă N. în baza art.186 alin.(2) lit.b), c), d), 287 alin.(1), 152 alin.(1), 187 alin.(1), 186 alin.(5) Cod penal.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 octombrie 2016,

au fost respinse ca nefondate apelurile inculpatului Gordilă N. și avocaților acestuia Popovschi S., Vangheli V. și al inculpatului Bologa V.

10. Instanța de apel a conchis că instanțele de fond au dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor din dosar, au apreciat probele cauzei din punct de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a lui Bologa V. în baza art. 188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal și a lui Gordilă N. în baza art. 186 alin.(2) lit.b), c), d), 287 alin. (1), 152 alin.(1), 187 alin.(1) și 186 alin.(5) Cod penal.

Astfel, instanța a menționat că Bologa Vasile și Cozma Gh. au acționat prin înțelegere prealabilă, care a avut scopul comiterii atacului tâlhăresc asupra lui Xxxxx. Faptul că telefonul mobil al victimei a fost ridicat de la Cozma Gh. și ultimul nu a împărțit telefonul mobil cu Bologa V., precum și nici nu i-a dat în folosință, nu poate servi temei pentru recalificarea acțiunilor lui Bologa V., or, infracțiunea de tâlhărie se consideră consumată din momentul atacului asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe.

Cât privește argumentele lui Bologa V. privind încălcările procedurale admise de organul de urmărire penală la administrarea probelor, instanța a reținut că apelantul nu a invocat care anume probe au fost dobândite cu încălcarea de procedură și care anume prevederi legale nu au fost respectate.

Referitor la învinuirea lui Gordilă N. în baza art. 187 alin.(1) Cod penal, care solicită achitarea pe învinuirea dată, instanța a menționat că este una neîntemeiată, deoarece instanța de fond a stabilit cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea jafului de la stația de alimentare cu combustibil "Bemol". Prin urmare, vinovăția inculpatului fiind demonstrată prin declarațiile martorului Bologan A., care a declarat că la stația nominalizată mai sus, din s. Corlăteni, r-nul Rîșcani la data de 22.11.2013 inculpatul a dorit să servească o bere, însă casiera Borș D. i-a comunicat că după orele 22⁰⁰, băuturi alcoolice nu se mai vând, însă, inculpatul a deschis frigiderul și a luat o bere, tot atunci casiera a chemat paza. Declarații similare a depus și Borș D. Astfel, declarațiile nominalizate coroborează între ele, confirmând învinuirea inculpatului. S-a constatat, că Gordilă N. forțând frigiderul, a sustras sticla de bere în mod deschis și a consumat-o, iar faptul că el ulterior, după ce a fost alertată paza, a pus suma de bani pe masă nu poate echivala cu procurarea berii, or, casiera Borș D. a refuzat să-i vîndă produsul alcoolic.

La fel, instanța a reținut ca dovedită vinovăția lui Gordilă N. în comiterea sustragerilor de la părțile vătămate Șchiopu A. și Gordilă N., iar argumentele apărării privind nevinovăția inculpatului pe aceste capete de învinuire contravin probelor administrate și apreciate.

Cu referire la solicitările de achitare pe capătul de învinuire în baza art. 287

alin.(1) Cod penal, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile inculpatului, instanța a menționat că s-a stabilit cu certitudine faptul că Gordilă N. în urma unui conflict apărut spontan cu partea vătămată Xxxxx, l-a maltratat, în prezența mai multor persoane la data de 22.11.2013, aproximativ la ora 01⁴⁵, care a avut loc fiind pe drum public în apropierea barului "Pradacom Nord", din centrul s. Corlăteni, r-nul Rîșcani. Astfel, în speță, fiind prezente elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism.

11. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recurs ordinar avocații Zamfir P., Barbă T. în numele lui Bologa V. și inculpatul Gordilă N., care au solicitat:

- avocatul Zamfir P., care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6), 12) CPP, solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri de reîncadrare a acțiunilor inculpatului, sau dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În argumentarea recursului a menționat că în speță a avut loc o încadrare juridică greșită a acțiunilor lui Bologa V. în baza art. 188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, invocând următoarele:

- cauza penală a fost pornită în baza art. 187 alin.(2) Cod penal, la baza căreia fiind plângerea tatălui părții vătămate Xxxxxx, care a menționat numai sustragerea deschisă de la fiul său a telefonului mobil. Ulterior, fiind depusă plângerea mamei victimei, aceasta a indicat la atacul comis asupra fiului său, avînd ca rezultat cauzarea durerii fizice și sustragerea telefonului mobil. Astfel, din textul plîngerilor și ordonanța de pornire a urmăririi penale nu rezultă aplicarea de către atacatori, a cărorva obiecte cu atât mai mult a cuțitului;

- potrivit procesului-verbal al cercetării la fața locului din 01.01.2013, la locul faptei nu au fost depistate careva obiecte și nici urme de sânge; - în cadrul audierii lui Cozma Gh. în calitate de bănuț, acesta descrie circumstanțele comiterii faptei, însă neagă deținerea și aplicarea unor obiecte, inclusiv a cuțitului. Totodată, menționând că a văzut cum tânărul (partea vătămată) a scos din buzunar un cuțit, cu care la lovit pe Bologa V. la mână, iar lui fiindu-i tăiați și pantalonii. În cadrul cercetării judecătorești Cozma Gh. a declarat că el l-a lovit pe Xxxxx din spate, la doborât jos, după care i-a aplicat mai multe lovituri, apoi i-a sustras telefonul. Până a ajuns Bologa V. el deja îl bătea pe victimă, astfel, Bologa V. nu a reușit să-i aplice nici o lovitură. El nu a văzut, când a fost sustras telefonul de la partea vătămată, iar de telefon se folosea doar el;

- Bologa V. fiind audiat în calitate de bănuț a negat existența cuțitului la el sau la Cozma Gh., explicând că anume partea vătămată i-a aplicat lui o lovitură cu cuțitul la mână.

Nici unul din martorii acușării nu au confirmat prezența la inculpați a unor

obiecte tăioase sau cuțite.

Astfel, la dosar lipsește presupusul cuțit, precum și ordonanța de ridicare, examinare, recunoaștere în calitate de corp delict și atașare la cauza penală, inclusiv și lipsa unei expertize criminalistice a acestui obiect.

În ipoteza existenței cuțitului la unul din inculpați, nu a fost probată intenția de aplicare a obiectului. Mai mult că aceasta este confirmată doar de partea vătămată, care a declarat că atacatorii nu l-au amenințat, or el nu a văzut ca ei să aibă ceva în mână.

Lipsa cuțitului și calificarea leziunii ca una ușoară nu a fost cauzată victimei de către inculpați, prin urmare acestora nu le poate fi incriminată componența de infracțiune prevăzută la art. 188 Cod penal.

La fel, a menționat că în speță, din circumstanțele stabilite, datorită metodei de operare nu rezultă un pericol real pentru viața sau sănătatea lui Xxxxx. Or, în cauză nu s-a demonstrat aplicarea de către inculpatul Bologa V. a cuțitului.

În acest sens, s-a făcut referire la pct. 7 din Hotărârea Plenului CSJ nr.12 din 22.12.2014 pentru modificarea și completarea Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” unde în pct.7 este prevăzut că:

„Chestiunea ce ține de prezența în acțiunile persoanei a componenței de jaf sau tâlhărie în cazurile în care sustragerea este însoțită de amenințarea aplicării violenței urmează a fi soluționată, ținând cont de toate circumstanțele cauzei: caracterul amenințării, obiectele sau arma cu care amenința infractorul, locul și timpul săvârșirii infracțiunii, numărul infractorilor etc. Pentru a se stabili gradul de violență - nepericuloasă sau periculoasă pentru viață sau sănătate - cu care se amenință, trebuie analizate minuțios toate circumstanțele celor săvârșite. Totodată, este necesar a se lua în calcul nu atât percepția subiectivă a victimei asupra celor comise, cât mai ales orientarea intenției făptuitorului”.

La fel, consideră că instanța de apel a admis abateri de la legislație, deoarece art. 409 CPP - efectul devolutiv al apelului, se înțelege condiționarea examinării apelului doar în privința apelantului și calității lui procesuale, cât și examinarea tuturor aspectelor de fapt și de drept. Însă, în speță, instanța de apel nu a luat în considerare aceste prevederi și nu a asigurat prezența părții vătămate în procesul judecării apelului, lipsind avocatul care nu a participat în cadrul ședinței instanței de fond de a formula întrebări, nefiind înlăturate o serie de contraverse între declarații, nu a concretizat modul de operare a acestora și modul în care partea vătămată și-a cauzat plagă degetului.

De asemenea, la fila 11 a deciziei recurate, instanța s-a limitat numai la faptul că pe baza materialelor cauzei *s-a demonstrat cu certitudine înțelegerea prealabilă la*

comiterea infracțiunii de tâlhărie, făptuitorii fiind înzestrați cu un cuțit. Partea vătămată nu a văzut nimic în mâinile făptuitorilor. Acest moment se explică prin faptul, că cuțitul cu care a fost înzestrat Cozma Gh. a căzut jos în momentul când acesta s-a năpustit asupra părții vătămate.

Astfel, din cele citate, nu rezultă că Bologa V. ar fi avut o înțelegere prealabilă cu Cozma Gh. de a-l ataca pe Xxxxx.

- avocatul Barbă T. care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri de reîncadrare a acțiunilor lui Bologa V. din prevederile art. 188 alin.(2) lit. b),e),f) Cod penal în cele ale art. 287 Cod penal, iar în baza art.2 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 cu privire la amnistie să fie încetat procesul penal.

A menționat că din declarațiile părții vătămate acesta nu descrie obiectul cu care s-a comis infracțiunea de tâlhărie. Obiectul nominalizat – cuțitul nu este anexat la materialele cauzei ca corp delict. Prin urmare, obiectul la care s-a referit partea vătămată este o presupunere a acestuia și nu poate fi considerat ca armă.

Nu poate fi luat în considerație faptul că Bologa V. i-a aplicat lovituri părții vătămate, deoarece ultimul a explicat că s-a apropiat de victimă și Cozma Gh. pentru a-i despărți și în acel moment partea vătămată l-a tăiat la mână cu un obiect, ducându-se la lumină a văzut tăitura și cum picura sânge. Atunci el s-a dat la o parte. Faptul tăierii mâinii o confirmă și Xxxxxx.

- inculpatul Gordilă N., invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) CPP, solicită, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri de reîncadrare a acțiunilor sale din prevederile art. 186 alin.(5) Cod penal în cele ale art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, iar pe infracțiunea de jaf să fie achitat. Astfel, să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

A indicat că în legislația penală au survenit modificări la art. 126 alin.(1¹) Cod penal privind proporțiile deosebit de mari.

Nu s-a dovedit intenția unică de a săvârși sustragerea în proporții mari sau deosebit de mari în acțiunile lui pe episoadele incriminate. Mai mult, sustragerea bunurilor materiale au avut loc în perioade, localități și persoane diferite.

Prin urmare, acțiunile sale urmau a fi calificate în parte pe fiecare epizod în baza art. 186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal.

Pe parcursul urmăririi penale și examinării cauzei a restituit integral paguba materială părților vătămate Xxxx, Xxxx, Xxxx, Xxxx, care au declarat că nu au careva pretenții materiale sau morale față de el, și au depus cerere de a înceta procesul penal pe motivul împăcării părților potrivit art. 109 CP.

Consideră că nu sunt confirmate infracțiunile incriminate în sustragerea bunurilor altei persoane de la părțile vătămate Xxxxx și Xxxx, din care motiv

urmează a fi achitat.

Totodată, pe învinuirea adusă în baza art. 187 alin.(1) Cod penal necesită să fie achitat, din lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii. El nu a avut intenția de a sustrage în mod deschis o sticlă cu bere. Acțiunile sale le-a motivat că până la el vânzătoarea a eliberat bere altui compărator după orele 22⁰⁰, dar lui i-a fost refuzat. Astfel, neacceptând refuzul a forțat ușa frigiderului și a luat o sticlă cu bere și imediat a achitat-o. Se căiește în cele săvârșite.

La data de 20 decembrie 2016, a parvenit recursul ordinar suplimentar al inculpatului Gordilă N., indicând că instanța de apel neîntemeiat a respins apelurile declarate de el și avocatul său, prin ce i-a fost încălcate drepturile și libertățile, dreptul la un proces echitabil, egalitatea tuturor în fața legii, dreptul la apărare.

Norma art. 1 alin.(2) din Codul de procedură penală prevede că, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Reieșind din cele nominalizate, solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în latura stabilirii pedepsei.

12. În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, menționând că recurenții au invocat precum că faptelor săvârșite de către inculpați li s-a dat o încadrare juridică greșită, însă instanțele judecătorești just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, corect încadrând acțiunile făptuitorilor. Astfel, instanță urmează să decidă asupra inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

13. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursurile declarate de inculpatul Gordilă N. urmează a fi respinse, iar cele ale avocaților în numele lui Bologa V. admise, din următoarele considerente.

Cu referire la recursurile inculpatului Gordilă Nicolae.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Drept temei pentru declararea recursurilor ordinare, inculpatul Gordilă N. a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile

de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul constată că acest temei pe care s-a bazat autorul în recursurile declarate, nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că ultima a analizat obiectiv probele administrate și a dat răspuns la toate motivele expuse în apeluri.

Cu referire la temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, invocat de către inculpat în recursul declarat, Colegiul penal îl apreciază ca fiind formal indicat, nefiind desfășurat, deoarece nu a indicat care anume situație, prevăzută la prevederea legală a temeiului menționat, este incidentă în cauză.

Sub acest aspect, instanța de recurs constată că temeiul pentru recurs nominalizat a fost indicat pur declarativ și este neîntemeiat, deoarece recurentul nu a specificat concret în ce constau erorile prevăzute de respectivul temei pentru recurs.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, poate da o nouă apreciere probelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În speță, instanța de apel la examinarea apelurilor declarate a respectat cerințele art. 414-417 Cod de procedură penală, a verificat și apreciat conținutul probelor și valoarea lor probatorie, cu expunerea analizei desfășurate și minuțioase a acestora în textul deciziei instanței de apel, corect concluzionând că vinovăția lui Gordilă N. în săvârșirea infracțiunilor imputate este pe deplin dovedită.

Din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal remarcă faptul că recurentul solicită: - recalificarea acțiunilor sale din prevederile art. 186 alin.(5) Cod penal în cele ale art. 186 alin.(2) Cod penal pentru fiecare episod în parte, pe motiv că în acțiunile lui Gordilă N. lipsește intenția unică de comitere a infracțiunii de sustragere în proporții mari sau deosebit de mari; - pe episoadele de sustragere de la părțile vătămate Xxx, Xxx, Xxx și Xxx, procesul penal urmează să fie încetat pe motivul împăcării părților; - iar pe episoadele de sustragere din 12.11.2011 de la Xxx din 23.10.2014 de la Xxx și pentru infracțiunea de jaf, să fie achitat, deoarece

lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor nominalizate, totodată să fie pronunțată o nouă hotărâre, cu stabilirea unei pedepse mai blânde.

La acest capitol, Colegiul menționează că, instanța de apel corect a motivat, prezența în acțiunile inculpatului a intenției unice de comitere a infracțiunii de sustragere, or, potrivit materialelor cauzei, Gordilă N. în perioade scurte de timp a comis mai multe sustrageri cu intenții și scopuri de profit, iar unele din bunurile sustrase și anume, obiectele din aur, el le-a depus la casa de amanet, primind în schimb sume de bani. Infracțiunea unică reprezintă o acțiune (inacțiune) sau un sistem de acțiuni care se califică conform dispoziției unei singure norme a legii penale.

În cauză, Gordilă N. a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în proporții deosebit de mari, în perioada octombrie - noiembrie 2014, infracțiune prevăzută de art. 186 alin.(5) Cod penal. Astfel, instanța de fond ținând cont de prevederile art. 325 alin.(1) Cod de procedură penală (limitele judecării cauzei), care prevede că judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate prin rechizitoriu, precum și de faptul că inculpatului fiindu-i adusă învinuirea în baza art.186 alin.(5) Cod penal, atât el, cât și apărătorul său nu au înaintat careva obiecții, instanța de judecată corect l-a condamnat pe inculpat pentru infracțiunea incriminată. Prin urmare, argumentele recurentului că lui urmează să-i fie recalificate acțiunile în prevederile art. 186 alin.(2) Cod penal pentru fiecare episod de sustragere în parte sunt neîntemeiate, corect fiind apreciate de instanța de apel ca declarative, or, această poziție fiind drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Lipsit de temei este și afirmația autorului recursului privind încetarea procesului penal pe episoadele de sustragere de la părțile vătămate Xxxx, Xxxx, Xxxx și Xxxx, din motivul împăcării părților, or, acțiunile inculpatului sunt calificate în baza art. 186 alin.(5) Cod penal, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave, circumstanță care contravine prevederilor art. 109 alin.(1) Cod penal, fiind imposibilă în speță, aplicarea acestei norme.

În acest sens, instanța reține și cele menționate în doctrina penală, din care rezultă că, nu poate influența faptul când la judecarea cauzei o parte vătămată ori toate părțile vătămate au declarat că se împacă cu inculpatul, deoarece infracțiunea săvârșită, de la bun început, nu se încadra în norma art. 109 alin.(1) CP, precum nici nu poate fi modificată nici calificarea acțiunilor în baza altei norme penale pe motivul că o parte vătămată s-a împăcat cu inculpatul în privința epizodului respectiv.

Argumentele recurentului prin care se invocă că la materialele cauzei nu

există probe, care ar confirma că inculpatul a sustras bunurile de la părțile vătămate Xxx, Xxx, precum și că ar fi comis infracțiunea de jaf, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, menționând că potrivit declarațiilor părții vătămate Xxx rezultă că, la data de 23.10.2014 dimineața ea împreună cu soțul ei a plecat în or. Rîșcani, acasă nu a rămas nimeni, iar când a revenit, ușa de la sarai era descuiată și a observat că lipsesc banii și laptopul de model „Acer”. La fel, inculpatul Cozma Gh. referitor la furtul comis din gospodăria cet. Xxx a explicat că el împreună cu Gordilă N. au săvârșit infracțiunea dată, victima fiind o rudă de a sa și era convins că la domiciliu acesteia pot fi bani, el cunoștea locuința, fiind anterior în ospeție. El primul a intrat în gospodăria părții vătămate, iar Gordilă N. a rămas în drum la pândă. Ulterior, fiind convins că locatarii lipsesc, l-a strigat pe Gordilă N., care s-a apropiat și împreună au sustras bunuri. Apoi, după sustragerea bunurilor materiale, au plecat în or. Bălți, unde au jucat la aparate de noroc. Partea vătămată Xxx a declarat că la data de 12.11.2011 întorcându-se la domiciliu a observat că din casă i-au fost sustrate bunuri materiale. Astfel, bănuiește că vinovat de comiterea furtului sunt Gordilă N., Cozma D., Năcladă Gh., deoarece în seara de 11.11.2011 între el și bănuți a avut loc un conflict, mai mult, numai ultimii cunoșteau că partea vătămată în seara nominalizată nu se va afla acasă, adică urma să plece la Grițco S. Declarațiile părții vătămate Xxx sunt confirmate prin declarațiile lui Gordilă N. care fiind audiat în calitate de învinuit a explicat că nu a participat la săvârșirea furtului nominalizat, laptopul părții vătămate a fost sustras de Năcladă Gh. și Cozma D., iar el i-a ajutat pe ultimii să vândă calculatorul în mun. Bălți.

Totodată, instanța de recurs conchide că necătând la faptul că Gordilă N. neagă participarea la comiterea furturilor părților vătămate Xxx, Xxx, însă prin probele administrate și cercetate în ședința de judecată rezultă cert că inculpatul a participat și a contribuit personal la săvârșirea infracțiunilor.

Referitor la infracțiunea de jaf, instanța de recurs ține să menționeze că însăși inculpatul Gordilă N. fiind audiat asupra învinuirii date a relatat cu lux de amănunte evenimentele care au avut loc, declarând că, *”a intrat în magazinul stației de alimentare cu petrol unde a cerut să i se vândă o sticlă de bere. Casiera i-a comunicat că nu realizează băuturi spirtoase după ora 22⁰⁰ adică pe timp de noapte. Văzând că nu dorește să-i vândă o bere, fără permisiunea vânzătoarei, a tras de ușa frigiderului, necătând că aceasta era încuiată și în prezența acesteia, precum și mai multor persoane a luat o sticlă de bere „Carlsberg”, pe care a servit-o. Peste câteva minute a venit paza de stat. Casiera i-a comunicat să achite berea ca să nu-i fie întocmit dosar pentru furt, el fiind de acord, a achitat-o. Recunoaște faptul că a luat din frigider berea fără permisunea casierului, însă ulterior a achitat-o”*. Mai mult ca atât, martorii Borș D., Bologan A., au relatat că activează la stația de alimentare cu combustibil „Bemol” din s. Corlăteni, r-nul Rîșcani. La data de 22.11.2013, Gordilă N. a dorit să servească o bere, însă, martorul

Borș D. l-a preîntâmpinat că după orele 22⁰⁰, băuturi alcoolice nu se vând. Acesta nu a dorit să asculte, s-a apropiat de frigider și a luat berea, iar ea a apăsat butonul de alarmă. Inculpatul demonstrativ a servit berea în magazin, iar până a veni poliția a achitat berea. Ușa frigiderului după ora 22⁰⁰ se încuie, însă inculpatul a tras de ușă încât aceasta s-a deschis.

Astfel, s-a constatat cu certitudine, că Gordilă N., forțând ușa frigiderului, a sustras sticla de bere în mod deschis pe care a consumat-o, iar faptul că ulterior, după ce a fost alertată paza, a achitat suma de bani pentru aceasta, nu poate fi echivalat cu procurarea berii, sau casiera Borș D. a refuzat să-i vândă băuturi alcoolice (berea).

În concluzie instanța de recurs reține că vinovăția inculpatului pe fiecare capăt de învinuire a fost confirmată prin ansamblul probelor administrate, iar argumentele invocate de inculpat atât în apel, cât și în cadrul ședințelor instanței de apel au fost minuțios analizate și combătute conform modalității descrise în pct.10 din prezenta decizie, pentru care motiv instanța de recurs apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului referitoare la încadrarea greșită a acțiunilor lui Gordilă N. în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 186 alin.(5) și 187 alin. (1) Cod penal.

Ce ține de argumentul că la materialele cauzei nu au fost prezentate probe concludente care ar demonstra vinovăția lui Gordilă N., instanța specifică că chestiunea de aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Colegiul penal consideră că în acțiunile inculpatului sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunilor imputate, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunilor date, nu poate servi temei de achitare, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui Gordilă N. în comiterea infracțiunilor nominalizate mai sus.

Totodată, instanța de recurs relevă, că recurentul critică hotărârile judecătorești și în partea stabilirii pedepsei, invocând că instanțele incorect au dispus aplicarea celei mai aspre pedepse. Motivele inculpatului, precum că instanțele de fond incorect au individualizat pedeapsa și neîntemeiat nu au aplicat altă pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, or pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are

drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În corespundere cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Colegiul reține că, Gordilă Nicolae a fost condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal la 3 ani închisoare, în baza art. 287 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare, în baza art. 152 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, în baza art. 187 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art. 186 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni fiindu-i stabilită de 14 ani închisoare.

Astfel, instanța de recurs consideră justă concluzia instanței de fond, menținută de către cea de apel precum că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința lui Gordilă N. nu poate fi atins, decât *prin aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 14 ani (în temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal)*.

La baza acestei concluzii, instanța reține faptul că, inculpatul Gordilă N. a comis mai multe infracțiuni, una dintre care este gravă, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, persoana inculpatului sub aspectul pericolozității sociale și anume rezultând din fapta și împrejurările în care a fost comisă, precum și atitudinea acestuia față de consecințele infracțiunilor comise.

Având în vedere cumulul de împrejurări, Colegiul penal conchide că, pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de fond și menținută de către cea de apel, este echitabilă și în limitele prevăzută de lege, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni, astfel, decizia atacată se consideră legală și întemeiată.

La fel, urmează a fi respins și argumentul autorului precum că i-au fost încălcate drepturile și libertățile, dreptul la un proces echitabil, inclusiv și egalitatea tuturor în fața legii, în acest sens, Colegiul penal constată, că recurentul invocă motivele date pur declarative și examinând materialele cauzei penale nu s-a identificat nici o circumstanță ce ar putea fi interpretată ca o încălcare a drepturilor și libertăților inculpatului sau o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

Astfel, Colegiul conchide că temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Gordilă N. nu există și, potrivit legii, se impune respingerea lor ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate.

Cu referire la recursurile avocaților Zamfir P. și Barbă T. în numele inculpatului Bologa Vasile.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță în cazurile când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt ori faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin.(1) pct.7) și 8) CPP, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal menționează că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită de avut în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Astfel, instanța de recurs conchide că în cauza dată instanța de apel nu a îndeplinit aceste stricte prevederi ale legii, din sensul cărora rezultă că nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu prevederile art.412 alin.(3) Cod de procedură penală, judecarea apelului se face cu citarea părților și înmânarea copiilor de pe apel.

Conform art. 315 Cod de procedură penală, procurorul, partea vătămată, apărătorul, inculpatul beneficiază de drepturi egale în fața instanței de judecată în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor.

Articolul 24 Cod de procedură penală garantează părților dreptul la un proces contradictoriu și prevede că părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Colegiul remarcă că potrivit prevederilor art. 323 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță și în *instanța de apel* se desfășoară cu participarea părții vătămate, iar în caz de neprezentare motivată a acesteia, instanța, consultând opiniile părților, decide judecarea cauzei sau amânarea ei în

funcție de faptul dacă cauza poate fi judecată în lipsa părții vătămate fără a-i leza drepturile și interesele.

Instanța de recurs reține, că în instanța de apel partea vătămată Xxxx pe episodul de tâlhărie, nu s-a prezentat, iar cauza a fost examinată în lipsa acestuia.

În acest sens, Colegiul penal menționează că la 21 martie 2016, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d.241, vol.IX), s-au prezentat procurorul, avocații Barbă T., Tărîță A. în numele inculpaților Bologa V. și Cozma Gh. și inculpații, însă nu s-au prezentat părțile vătămate Xxxx. și Xxxx.

Din materialele cauzei rezultă, că instanța de apel a început examinarea cauzei în lipsa părților vătămate nominalizate, cu toate că acuzatorul de stat a considerat posibil doar de a se expune asupra apelurilor declarate, ulterior fiind necesară prezența acestora, iar apărarea a considerat imposibil.

Totodată, instanța verificând dacă părțile prezente au careva cereri sau demersuri, opinia participanților la proces nu este reflectată în procesul-verbal, după care s-a trecut la dezbaterile judiciare.

Apoi, după expunerea părților pe marginea apelurilor declarate, instanța pune în discuție posibilitatea continuării examinării cauzei în lipsa părților vătămate, unde inculpații Cozma Gh., Bologa V. și avocații acestora, au insistat asupra necesității prezenței părții vătămate Xxxx cu audierea acestuia, solicitând amânarea cauzei, iar acuzatorul de stat, referitor la audierea lui Xxxx a declarat că ultimul la data comiterii infracțiunii era minor, astfel nefiind necesară audierea suplimentară a lui pentru a nu-l revictimiza, prin urmare ședința de judecată fiind amânata pentru data de 25.04.2016.

Ulterior, la data fixată, părțile vătămate nu s-au prezentat, iar părțile din proces au rămas la aceeași poziție, apărarea considerând imposibilă examinarea cauzei, menționând că nu a participat în instanța de fond și are întrebări față de partea vătămată Xxxx. Instanța ascultând opiniile participanților la proces, a considerat posibil continuarea examinării cauzei în lipsa părților vătămate Xxxx. și Xxxx., din motiv că a întreprins toate măsurile necesare în vederea citării acestora, ultimii neaflându-se la domiciliu, însă anterior au recepționat citațiile dar nu s-au prezentat. Totodată, a indicat că părțile vătămate au fost audiați în instanța de fond, iar inculpații au avut posibilitatea de a le adresa întrebări lor.

Prin urmare, Colegiul conchide că prin ignorarea solicitărilor părții apărării și anume a avocatului Barbă T. care apără interesele inculpatului Bologa V. - privind imposibilitatea examinării cauzei în lipsa părții vătămate Xxxx, de către instanța de apel a fost încălcat principiul contradictorialității și dreptul inculpatului la apărare, avocatul ca parte în proces, fiind lipsit de posibilitatea de a-l apăra pe inculpat prin declarațiile părții vătămate Xxxx., care în viziunea apărătorului are o importanță decisivă pentru justa soluționare a cauzei penale și încadrarea corectă a cauzei.

Mai mult ca atât, în ședința instanței de apel au fost verificate probele examinate în instanța de fond pe învinuirea adusă inculpaților Bologa V. și Cozma Gh. în baza art. 188 alin.(2) lit.b),e),f) Cod penal, precum și declarațiile martorilor acuzării Guznac V., Costiceanu V., care de fapt îl dezvinovățesc pe Bologa V. însă, Colegiul constată că, necătând la faptul că instanța de apel le-a reflectat în decizia recurată, aceasta nu s-a pronunțat asupra lor în nici un mod, fără a le da vre-o apreciere, menționând doar „că probele puse la baza sentinței de condamnare corespund cerințelor legale, pe care instanța le-a apreciat obiectiv”.

De asemenea, instanța reține că potrivit cererilor de apel declarate de inculpatul Bologa V. și avocatul Prodan S. în numele lui Cozma Gh. (f.d.169-172, vol...), criticându-se legalitatea și temeinicia sentinței, se invocă următoarele motive:

“ – *partea vătămată Xxxx a declarat că o persoană necunoscută, cu barbă i-a sărit în spate și la imobilizat, doborându-l jos, a doua persoană sa apropiat mai târziu, ambele aplicându-i lovituri. Persoana care a sărit în spate l-a căutat prin buzunar și i-a sustras telefonul. Când se afla jos a găsit sub dânsul un obiect cu mâner, cu care i-a lovit pe cei doi. Persoanele care l-au atacat nu aveau cuțit sau alt obiect tăios, nu l-au atacat cu cuțit;*

- *nici o probă nu indică la faptul că inculpații au acționat prin înțelegere prealabilă, că au avut scopul de a întreprinde un atac tâlhăresc, periculos pentru viață, pentru a sustrage în folosul ambilor careva bunuri;*

- *toate probele cercetate indică la faptul că Cozma Gh. în timpul bătăii a sustras telefonul părții vătămate, iar Bologa V. a aflat despre acest fapt doar după ce a ajuns în automobil. Cozma Gh. nu a împărțit bunul sustras cu Bologa V., nu i-a dat acestuia în folosință, iar telefonul a fost ridicat de la Cozma Gh. Cele menționate exclude înțelegerea prealabilă a inculpaților;*

- *partea vătămată în ședința de judecată a declarat că el a simțit cum era percheziționat de unul din băieți și a înțeles că era o sustragere de bunuri și el (Xxxx) a spus că dă totul singur. Astfel, fiind în situația unei sustrageri când victima predă benevol toate bunurile sale, care a fost motivul ca Bologa V. să sustragă careva bunuri, sau să ceară ca acestea să-i fie transmise;*

- *aprecierea incorectă a probelor cercetate în timpul examinării cauzei penale;*

- *calificarea greșită a acțiunilor inculpaților;*

- *lipsa elementelor componente de infracțiune imputată lui Bologa V., or, acțiunile acestuia posibil urmau a fi calificate ca un act de huliganism.”*

Lecturînd decizia contestată Colegiul penal constată că, asupra acestor motive invocate în apelurile declarate, instanța de apel nu numai că nu s-a pronunțat, dar nici nu le-a reflectat în decizia sa.

Instanța de recurs consideră, că o astfel de abordare a problemei de drept în cauza dată nu poate fi susținută pe motiv, că de fapt la unele argumente invocate de inculpatul Bologa V. și avocatul Prodan S. în numele lui Cozma Gh. în apeluri, nu s-

a dat un răspuns argumentat, fiind expus printr-o singură frază de ordin general, iar altele au fost ignorate în totalitate nefiind redată în textul deciziei.

Astfel, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, a susținut poziția instanței de fond în ce privește aprecierea probelor, acceptând niște concluzii de ordin general, cu privire la conținutul declarațiilor părții vătămate Xxx și a martorilor Guznac V., Costiceanu V., fără a le da o apreciere prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Colegiul specifică că instanța de apel fiind sesizată prin apeluri de către inculpat și apărare, urma să analizeze, să aprecieze și să verifice fiecare probă aparte, să dezvăluie fiecare concluzie de acceptare sau respingere a probei, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale. În cadrul examinării apelurilor declarate, instanța de apel nu a înlăturat contradicțiile dintre declarațiile date de partea vătămată Xxx și cele depuse de inculpați, nu a clarificat multe circumstanțe și împrejurări cum ar fi: dacă a avut loc aplicarea cuțitului din partea inculpaților și cine din ei l-a aplicat, dacă corespunde fapta constatată prin rechizitoriu și prin hotărârile instanțelor judecătorești cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților.

În cazul dat, instanța de apel urma să se pronunțe asupra fiecărui argument menționat în cererile de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt, vinovăția inculpaților și încadrarea juridică a faptelor comise de către aceștia.

Colegiul penal conchide că, instanța de apel la judecarea cauzei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art.414 alin.(5), 417 alin. (1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărâre neîntemeiată și nemotivată. Erorile judiciare menționate nu pot fi corectate de instanța de recurs, deoarece țin de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel.

În asemenea condiții, Colegiul penal, constatând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Totodată, în prezenta cauză penală a fost condamnat și Cozma Gheorghe, care nu a contestat decizia instanței de apel, dar ținând cont de faptul că încălcările stabilite se răsfrâng și asupra acestuia precum și de prevederile art. 426 Cod de

procedură penală, Colegiul lărgit conchide că prin extindere decizia recurată urmează a fi casată și în privința acestuia.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de apelanți în apeluri și ținând cont de motivele casării deciziei atacate să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

14. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) și 2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de inculpatul *Gordilă Nicolae*.

Admite recursurile ordinare declarate de avocații Zamfir Pavel și Barbă Tudor în numele inculpatului Bologa Vasile, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui *Bologa Vasile* și, prin extindere în privința lui *Cozma Gheorghe*, în partea condamnării acestora în baza art. 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal și aplicării pedepsei definitive prevăzute de art. 84 alin.(1), (4) Cod penal și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărârii atacate se mențin.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac în partea dispunerii rejudecării cauzei, în rest, este irevocabilă, pronunțată integral la 04 mai 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru